Generalitat de Catalunya
Consell Interuniversitari de Catalunya
Oficina d'Accés a la Universitat

2026

Proves d'accés a la universitat

Istòria dera filosofia

Seria 2

Indicatz es opcions trigades:

Exercici 1: Opcion A ☐ Opcion B ☐

Exercici 3: Opcion A ☐ Opcion B ☐

Espai per a la correcció

Qualificació			
Exercici 1	Pregunta I		
	Pregunta II		
	Pregunta III		
Exercici 2			
Exercici 3			
Suma de notes parcials			
Qualificació final			

Espai per a la revisió

Comprovació		2a correcció	

Etiqueta de qualificació

Etiqueta de correcció

Etiqueta de l'estudiant

Ubicació del tribunal .....

Número del tribunal .....

Er examen cònste de TRES exercicis obligatòris, que trobaratz enes planes 2-5 (exercici 1), plana 8 (exercici 2) e plana 10 (exercici 3).

En exercici 1, auetz de trigar UA des dues opcions (A o B) e respóner as tres qüestions corresponentes ara opcion trigada. Er exercici 2 a ua soleta opcion. En exercici 3, auetz de trigar UA des dues opcions (A o B), que pòt èster diferenta dera opcion qu'ajatz trigat en exercici 1. Indicatz ena portada der examen es opcions qu'auetz escuelhut.

Es responses an d'èster clares e an d'èster redigides de manèra coerenta e coesionada, damb correccion gramaticau, lexica e ortografica.

Era coeréncia, era coesion e era correccion gramaticau e lexica s'avaloren conjuntament coma part dera avaluacion deth grad de comprenença der alumne/a des idees estudiades e dera sua capacitat de pensar de forma clara e ben estructurada. Es fautes d'ortografia e es problèmes de presentacion pòden restar enquia un maxim de 0,25 punts en totau der examen.

Exercici 1

[6 punts en totau]

Trigatz UA des dues opcions següentes, A o B, e responetz as tres qüestions dera opcion qu'auetz trigat (que se formulen despús deth tèxte). **Indicatz ena portada der examen era opcion escuelhuda.**

OPCION A

[…] tots els raonaments referents a causa i efecte es fonamenten en l'experiència, i […] tots els raonaments que es fan a partir de l'experiència es fonamenten en el supòsit que el curs de la naturalesa continuarà sent uniformement el mateix. Concloem que causes semblants, en circumstàncies semblants, produeixen sempre efectes semblants. Però ara potser val la pena d'aturar-se a considerar què és el que ens determina a formar una conclusió de tanta importància.

És evident que Adam, amb tota la seva saviesa, no hauria estat mai capaç de *demostrar* que el curs de la natura hagi de continuar sent uniformement el mateix i que el futur hagi de ser conforme al passat. Allò que és possible no es pot demostrar mai que sigui fals, i és possible que el curs de la natura pugui canviar, perquè podem concebre aquest canvi.

Encara aniré més lluny i afirmaré que Adam no podria ni tan sols provar amb algun argument *probable* que el futur hagi d'estar en conformitat amb el passat. Tots els arguments probables es construeixen precisament sobre aquesta suposició, és a dir, que hi ha conformitat entre el futur i el passat, i per tant mai no poden provar-la. Aquesta conformitat és una *qüestió de fet*, i, si cal provar-la, no admetrem cap prova que no provingui de l'experiència. Però la nostra experiència del passat no pot ser prova de res de cara al futur, a menys que ja suposem que hi ha semblança entre passat i futur.

Aquesta és, doncs, una qüestió que no admet prova de cap mena i que donem per descomptada sense cap tipus de prova.

David Hume. Resum del *Tractat de la naturalesa humana*

Qüestion I. Hètz un brèu resum d'aguest tèxte, centrant-vos enes idees principaus que i apareishen e ena relacion que s'establís entre aguestes idees. (Responetz usant, aproximativament, entre cent e cent trenta paraules.) [2 punts]

Qüestion II. Explicatz brèument eth significat qu'an en tèxte es mots següents (responetz usant, aproximativament, entre cinc e vint paraules en cada cas): [1 punt]

***a*)** «raonaments»:

***b*)** «conformitat»:

Qüestion III. Consideratz era següenta afirmacion deth tèxte: «És evident que Adam […] no hauria estat mai capaç de *demostrar* que el curs de la natura hagi de continuar sent uniformement el mateix i que el futur hagi de ser conforme al passat.» Explicatz quin ei eth sens d'aguesta afirmacion e de quina manèra David Hume sage de justificar-la. (Ena responsa, vos auetz de referir as aspèctes deth pensament de Hume que siguen pertinents, encara que non apareguen explicitament en tèxte.) [3 punts]

[Començatz a respóner ad aguesta qüestion aciu dejós; podetz continuar escriuent enes planes 6 e 7.]

OPCION B

Els fins que un ésser racional es proposa, segons li plau, com a *efectes* de la seva acció […] són en conjunt només relatius, atès que únicament la seva relació amb una facultat de desitjar del subjecte, particularment constituïda, els atorga el valor que tenen, el qual consegüentment no pot proporcionar cap principi universal per a tot ésser racional […]. D'aquí que tots aquests fins relatius només siguin el fonament d'imperatius hipotètics.

Però suposant que hi hagi alguna cosa *l'existència de la qual en si mateixa* tingui un valor absolut, quelcom que, com a *fi en si mateix*, podria ser fonament de lleis determinades, aleshores en això i només en això rauria el fonament d'un imperatiu categòric possible, és a dir, d'una llei pràctica.

[…] L'imperatiu pràctic serà el següent: *Actua de tal manera que tractis la humanitat, tant en la teva persona com en la persona de qualsevol altre, sempre al mateix temps com a fi, mai simplement com a mitjà.* […]

Seguint amb els [quatre] exemples anteriors, tenim:

[…]

En quart lloc, pel que fa al deure meritori envers els altres, el fi natural que tenen tots els homes és la seva pròpia felicitat. Ara: la humanitat podria subsistir, certament, si ningú no contribuís a la felicitat dels altres però tampoc no els sostragués felicitat expressament. Però això seria només una concordança negativa i no pas positiva amb *la humanitat com a fi en si mateixa*, si cadascú no s'esforcés també, tant com li fos possible, a promoure els fins dels altres. Perquè els fins d'un subjecte que és un fi en si mateix han de ser també, tant com sigui possible, els *meus* fins, si aquesta concepció ha de tenir en mi *tot* el seu efecte.

Immanuel Kant. *Fonamentació de la metafísica dels costums*, II

Qüestion I. Hètz un brèu resum d'aguest tèxte, centrant-vos enes idees principaus que i apareishen e ena relacion que s'establís entre aguestes idees. (Responetz usant, aproximativament, entre cent e cent trenta paraules.) [2 punts]

Qüestion II. Explicatz brèument eth significat qu'an en tèxte es expressions següentes (responetz usant, aproximativament, entre cinc e vint paraules en cada cas): [1 punt]

***a*)** «imperatius hipotètics»:

***b*)** «llei pràctica»:

Qüestion III. Consideratz era següenta afirmacion deth tèxte: «els fins d'un subjecte que és un fi en si mateix han de ser també, tant com sigui possible, els *meus* fins». Explicatz quin ei eth sens d'aguesta afirmacion d'Immanuel Kant, e quin papèr e quina justificacion a aguesta afirmacion laguens des proposicions de Kant. (Ena responsa, vos auetz de referir as aspèctes deth pensament de Kant que siguen pertinents, encara que non apareguen explicitament en tèxte.) [3 punts]

[Podetz continuar responent ací ara qüestion III der exercici 1.]

Exercici 2
[2 punts]

Consideratz er anonci següent, que se podec veir en baranes publicitàries e messatges de television, en ua campanha governamentau er an 1991, abans de Nadau.



Explicatz, en prumèr lòc, com credetz que calerie avalorar era adequacion d'aguesta campanha publicitària, destinada a promòir estils de vida saludables, a partir dera teoria des capacitats de Martha Nussbaum.

A continuacion, comparatz era avaloracion qu'auetz hèt des dera perspectiva de Nussbaum damb era avaloracion que podem inferir que calerie hèr des dera perspectiva de bèth aute autor/a destacat dera istòria dera filosofia occidentau (podetz trigar eth segon autor/a que volgatz).

Exercici 3
[2 punts]

Trigatz UA des dues opcions següentes, A o B. **Indicatz ena portada der examen era opcion escuelhuda.**

OPCION A

Consideratz era reflexion següenta:

«Ei cruciau entath bon foncionament d'ua societat, e entath benèster de toti es ciutadans, qu'aqueri qui govèrnen e gestionen es ahèrs publics ac hèsquen damb competéncia, coneishement e bon critèri.

De un aute costat, ara gent ignoranta ei facil d'enganhar-la. E ei fàcil que poguen creir que gobernarà ben bèth un que non ac harà. Per aquerò, non està ben qu'era decision de qui a de governar la prengue eth conjunt de *toti* es ciutadans. N'i a que son ben pòc espavilats, o que son ignorants e facils d'enredar. Enes eleccions i aurien de votar sonque aqueri que pòden acreditar un nivèu sufisent de formacion e de capacitat de compréner qüestions complèxes, atau com un coneishement basic minim sus eth sistèma politic e es qüestions que s'i relacionen (per exemple, quin a estat eth sens deth vòt des diferentes formacions politiques enes decisions parlamentàries mès importantes des darrèri ans). I aurie d'auer bèth tipe de pròva que calesse superar entà poder èster acreditat coma votant.»

Indicatz s'ètz d'acòrd o en desacòrd damb aguestes consideracions e damb era conclusion finau que se n'extrè. Justificatz era responsa en tot aportar rasons que donguen supòrt ath punt de vista que deciditz defensar.

OPCION B

Consideratz era reflexion següenta:

«Ei ben clar qu'eth nombre 7 existís, e tanben eth nombre 5 e eth nombre 14, etc. E qu'an propietats: per exemple, eth 7 a era propietat d'èster mès gran qu'eth 4, e era propietat d'èster escarsèr, e era propietat que se lo somam ath numèro 60 obtiem 67, etc. De ua auta part, non i a cap de lòc a on siguen es nombres. Evidentament, non pogui préner un avion entà anar a veir eth numèro 7 aquiu a on ei. S'eth nombre 7 existís, mès non existís pas en cap de lòc fisic, alavetz eth 7, e es auti nombres, an d'existir en bèth aute reiaume, dilhèu un reiaume com ara eth mon des idees de Platon.»

Indicatz s'ètz d'acòrd o en desacòrd damb aquerò que se concludís en aguesta reflexion. Justificatz era responsa en tot aportar rasons que donguen supòrt ath punt de vista que deciditz defensar.

Comprovació i 2a correcció:	

3a correcció:	

Etiqueta de l'estudiant